

býti jisto, že ona nezpůsobilost je trvalá, naopak nutno za nezpůsobilého k »další« službě v rozhodné době pokládati i toho, kdo toho času je k další službě nezpůsobilý, při němž však není vyloučeno, že nezpůsobilost ta později by mohla pominouti.

Nelze tedy ani shora uvedený právní názor žal. úřadu uznati za shodný se zákonem. — — — —

### Č. 7027.

**Pozemková reforma: \*** Byl-li pachtovní poměr zrušen před uplynutím ujednané pachtovní doby, jest stpů povinen vrátiti poměrnou část poplatku zaplaceného dle § 61, odst. 2 zák. přiděl.

(Nález ze dne 13. ledna 1928 č. 386.)

V ě c: Mikuláš Z. v U. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o vrácení poplatku dle § 61 příd. zák.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním ze dne 20. srpna 1925 sdělil vlastník velkostatku U. obvodové úřadovně stpů-u v Trenčíně, že smlouva pachtovní s firmou Z. a spol., již byl velkostatek U. pronajat na dobu 30 roků, a k níž dal tento úřad výměrem ze 14. června 1922 svolení dle § 7 záb. zák., byla po tříletém trvání rozvázána, a žádal, aby mu byl  $\frac{1}{4}\%$  poplatek podle § 61 příd. zák., jež na podkladě 30letého trvání pachtu penízem 45.216 Kč 70 h zaplatil, pokud připadá na zbývajících 27 roků, vrácen. Žádosti té žal. úřad postupem instancí nevyhověl proto, že poplatek § 61 odst. 2 příd. zák. jest poplatek, který se vybírá dle zvláštního ustanovení zákona za veř. činnost stpů-u v zájmu veř. a pro účely naznačené v odst. 1. cit. §, že poplatek ten vybírá se jednou pro vždy, a že zákon žádných úlev tu neposkytuje.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Dle 2. odst. § 61 příd. zák. vyměřuje a vybírá stpů pro účely zlevnění půdy přidělové a podporování kolonisace při udělování souhlasu k pronájmu (propachtování) nemovitostí tam uvedených podle § 7 záb. zák. od strany za schválení pronájmu žádající čtvrtinu procenta z úhrnného pachtovného placeného v hotovosti.

Jádro sporu tkví v odpovědi na otázku, je-li poplatek ten poplatkem za úřední výkon, jak má za to žal. úřad. Názoru tomu odporuje doslov zákona, který praví, že se poplatek ten vybírá »při udělování souhlasu k pronájmu«. Jde tu tedy o poplatek, který se vybírá nikoliv za úřední svolení dle § 7 záb. zák., nýbrž jen u jeho příležitosti k účelům všeobecného fondu pro podporu vnitřní kolonisace (vyhláška stpů-u z 30. října 1922 č. 375 Sb.) a který má svůj důvod jen tenkrát a potud, pokud udělené svolení bylo také skutečně realizováno. Nastanou-li tedy po uděleném svolení okolnosti, jež mají za následek, že poměr pachtovní skončil před ulynutím pachtovní doby, jež byla základem svolení dle § 7 záb. zák. i vyměření poplatku, pak právě proto, že nejde o poplatek za úřední výkon, nutno přiznati straně nárok, aby jí byl předepsaný poplatek, založený na předpokladu, že pronájem potrvá po celou ujedna-



nou dobu pachtovní, ode dne, kdy s nájmu sešlo, až do původně ujednané doby pachtovní, poměrně vrácen.

Opak nelze dovoditi z předpisu zákona, že se poplatek vybírá z úhrnného pachtovního, ježto tu jde jen o všeobecné ustanovení vyměřovací základny poplatku, z níž nelze nic usuzovati na jeho právní povahu. Ani poukaz na to, že odst. 2. § 61 příd. zák. nemá předpisů o úlevách poplatkových, jak je stanoví 1. odst. § 61, není tu důvodný, když podle povahy věci a významu pojmu »úlevy« může jíti jen o snížení poplatku při jeho vyměřování, o něž však tu zřejmě nejde — — —

### Č. 7028.

**Pozemková reforma: Proti rozhodnutí stpú-u, odpírajícímu souhlas k zcizení zabraných nemovitostí podle § 7 zák., nemůže vlastník namítati, že strana kupující má kvalifikaci pro přiděl, po případě lepší, než jiní uchazeči v přidělovém řízení.**

(Nález ze dne 14. ledna 1928 č. 9602/27.)

V ě c: Marie Kristýna Sch. (adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (odb. r. Dr. Boh. Zamouřil) stran zcizení zabraných nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Dne 6. května 1924 podal městský úřad v D. na stpú protest proti domnělému prodeji lesů náležejících k panství K. holandsko-české společnosti, a žádal, aby při přidělu oněch lesů bylo město D. považováno za nejpřednějšího žadatele. Též obec B. oznámila, že hodlá koupiti určité nemovitosti ze zabraného velkostatku, a žádala, aby prodej jich nebyl schvalován osobě jiné, zároveň pak poznamenala, že v případě, že parcely ony budou zařaděny do přidělu, hodlá se o ně ucházeti v řízení přidělovém.

V září 1924 podala st-lka s obcí D. a s klubem Čsl. turistů v D. k stpú-u žádost o schválení smlouvy, kterou obec koupila od velkostatku K. nemovitosti ve smlouvě uvedené a klub Čsl. turistů v D. nemovitosti tvořící část vrcholu hory Č. Min. zeměd. byvši o věci slyšeno, oznámilo, že dosud nemůže sděliti své stanovisko ohledně schválení prodeje lesů obci d-cké, že však upozorňuje na to, že velkostatek jest zařazen do seznamu lesních statků, jež mají na základě dohody sjednané mezi stpú-em a min. zeměd. a schválené usnesením vlády býti převzaty do vlastnictví státu a spravovány min-em zeměd. Při tom poznamenalo min., že, pokud mu známo, uchází se o přiděl velkostatku též okres d-cký.

Nař. výnosem odepřel stpú udělení svolení k prodeji nemovitostí, obsažených ve svrchu uvedené trhově smlouvě. — — —

O stížnosti nss uvážil:

Jde o udělení souhlasu ke zcizení zabraného majetku dle § 7 zák. zák. Jak nss ustáleně judikuje, může stpú souhlas dle tohoto ustanovení odepřít jen tenkrát, mělo-li by zcizení ono nepříznivý účinek na provádění poz. reformy, zejména unikla-li by následkem zcizení ze záboru půda, které stpú potřebuje pro přiděl nebo k tomu účelu, aby ji převedl